

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΒΙΚΗΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ἐγκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς ἐλεύθερον ἀνάγνωσμα δι' ἅλα ἐν γένει τὰ Σχολεῖα (1932)
Τιμηθὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμῆς 100. Ἐξά-
μηνη δραχ. 55. Τρίμηνη δραχ. 30.
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αἰγύπτου γρόσια διατηρ. 50.
Ἀμερικῆς δολλάρια 3.— Ἀγγλίας καὶ ἑλλην ἐν γέ-
νει τῶν ἄλλων Κρατῶν σελίνια 10.
Ἐξάμηνοι καὶ Τρίμηνοι ἀναλόγως

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἄλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ ἀρχίζουν τὴν 1ην οἰουδήτου μηνός.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐφριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'—Τόμος 46ος

Ἀθήναι, 26 Ἀγούστου 1939

Ἔτος 61ον.—Ἀριθ. 39

ΟΙ ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ RUDYARD KIPLING

— Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο—

Ἡ στερὰ μὲ τις χιλιάδες τῆς τοῦ ἀποκοιμισμένου ἀνθρώπου καὶ τῆς μυροῦδιᾶς ποῦ βγάζει τὸ βρεγμένο χῶμα ὑστερα ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ τὸ γνῶριμο θόρυβο ἐνὸς κινήτηρα ποῦ ἀγκομαχοῦσε μέσα σὲ μιὰ στεγασμέ-
νη αὐλή, ἔλα αὐτὰ τὰ πράγματα μα-
ζὶ ἔκαναν τὸ Χάρβεϋ νὰ νοιώθῃ ἕνα σφίξιμο στὴν καρδιά κι' ἕνα κόμπο στὸ λαϊμὸ.

Διστακτικὰ χῶθησαν μέσα σ' ἕνα δλοσκοτεινο βᾶθος ποῦ τὸ φώτιζαν ἀμυδρὰ δυὸ φανάρια ἀπὸ τὸ ἕνα μέ-
ρος κι' ἀπὸ τ' ἄλλο· κάποιος ξύπνη-
σε, μουρμουρίζοντας τοὺς πέταξε μιὰ γούμενα καὶ πλεύρισαν σὲ μιὰ σιωπη-
λὴ προκυμαία ποῦ στὸ βᾶθος τῆς ξε-
χώριζαν ἐδῶ κι' ἐκεῖ ἀποθήκες στεγα-
σμένες μὲ λαμαρίνες καὶ γεμάτες πη-
χτὸ σκοτάδι. Ὑστερα ἔμειναν ἐκεῖ
χωρὶς νὰ κάνουν τιὰ ἄλλη φασαρία.

Τότε ὁ Χάρβεϋ κάθησε κοντὰ στὸ τιμόνι καὶ ἄρχισε νὰ κλαίῃ ἀπαρη-
γόρητα, τόσο ποῦ νόμιζε πὼς θὰ τοῦ
ραγίσῃ ἡ καρδιά του, καὶ μιὰ ψηλὴ
γυναίκα ποῦ περίμενε ἔξω στὴν προ-
κυμαία, πήδησε μέσα στὴ γολέττα
καὶ φίλησε τὸν Ντᾶν στὸ μάγουλο ἤ-
ταν ἡ μητέρα του καὶ μέσα στὴ λάμ-
ψη ποῦ ἔκαναν οἱ ἀστραπὲς εἶχε ἰδῆ
τὸ Ἐδῶ Εἶμαστε νὰ ἔρχε-
ται. Δὲν παρατήρησε τὸν Χάρβεϋ,
παρὰ μονάχα ἔβλεπε τὰ κλάμ-
ματα καὶ ἀφοῦ ὁ Ντᾶσκο τῆς διηγῆ-
θηκε τὴν ἱστορία του. Τότε ξεκίνη-
σαν ἄλλοι μαζί καὶ πήγαν στὸ σπι-
τι τοῦ Ντᾶσκο, κι' ὥσπου ν' ἀνοίξῃ τὸ
τηλεγραφεῖο καὶ νὰ μπορέσῃ νὰ τη-
λεγραφήσῃ στοὺς δικούς του, στὸν
Χάρβεϋ φαινόταν πὼς μέσα σ' ἄλη-
τὴν Ἀμερικὴ δὲν ὑπῆρχε παιδί πὶδ
ἔρημο καὶ πὶδ ἐγκαταλειμμένο ἀπ' αὐ-
τόν. Τὸ πὶδ περιεργὸ δμως εἶναι πὶς

οὔτε ὁ Ντᾶσκο, οὔτε ὁ Ντᾶν δὲν τὸ
βρισκαν ντροπὴ ποῦ ἔκλαιγε.

Ὁ Γούδερμαν στὴν ἀρχὴ δὲν ἤθε-
λε νὰ δεχθῆ τις τιμὲς τοῦ Ντᾶσκο μὰ
ἐκείνος βέβαιος πὼς εἶχε ἔρθει τὸ
λιγώτερο μιὰ βδομάδα πὶδ μπροστὰ
ἀπὸ ὅποιοδήποτε ἄλλο καράβι τοῦ
Γκλώστερ, τὸν ἄφησε νὰ τις χωνέψῃ
μὲ τὴν ἡσυχία του. Ἔτσι ἄλλο τὸ
πλήρωμα ἦταν ἐλεύθερο νὰ τριγυρίζῃ
χαζεύοντας στοὺς δρόμους, ὁ Ντᾶν ὅ-
μως εἶχε πάρει ἕνα ὕφος ἐντελῶς
μυστηριώδες, κρατοῦσε τὴ μύτη του
σχηωμένη στὸν ἀέρα καὶ ἔπαυσε ἔ-

να τρόπο ὑπεροπτικὸ ἀπέναντι τῶν
δικῶν του.

— Ντᾶν, θ' ἀναγκασθῶ νὰ σὲ κα-
ταχερίσω ἀν ἐξακολουθήσῃς, εἶπε ὁ
Τρούπ μὲ ὕφος σκεπτικὸ. Ἀπὸ τότε
ποῦ πατήσαμε τὸ πόδι μας στὴ στε-
ριά τὸ ἔχεις παρακάνει στὴν αὐθά-
δεια.

— Ἐγὼ θὰ τὸν καταχερίξω ἀπὸ
τώρα, ἀν ἡμῶνα στὴ θέση σου, εἶπε
ὁ μπάρμπα-Σάλλτερς ξυνιασμένος.

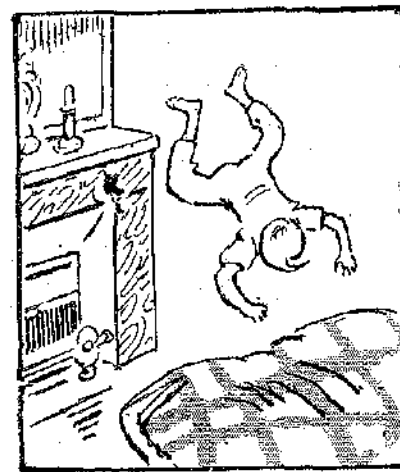
Αὐτὸς καὶ ὁ Πέν κατοικοῦσαν στοὺς
Τρούπ.

— ὦ, ὦ, ἔκανε ὁ Ντᾶν συριανόν-
τας μὲ τὴ φουσαρμόνικα στὰ χέρια
κολλητὰ γύρω στὸν τοῖχο τῆς μι-
κρῆς αὐλῆς καὶ ἔτοιμος νὰ δώσῃ ἕνα
πήδημα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἀν ἔ-

ΤΑ ΘΗΡΙΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΦΑΚΟΥ

Ἡ κυρία Λέαννα στὴ δεσποινίδα Λεονία:— Κλείσε, κόρη μου, τὰ φώτα σου
ματάκια, νὰ μὴ βλέπῃς τὸ βάρβαρο αὐτὸ μηχανήμα, ποῦ κι' ἐγὼ δὲν ἔχω γιὰ
ποῦδ λόγο ἔστησαν μπροστὰ μας. . .

σ' αυτόν που να χαλάσει ο κόσμος, συλλογιέται ο Κωστάκης. Μονάχος μου θα μάθω κολύμπι όπως έμαθα και ζωγραφική».

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΙΑ

ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΞΕΡΕΤΕ ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ;

Σάν Έλληνόπουλα που είσατε υποτίθεται πως ξέρετε τη θάλασσα καλά, πως την έχετε φάει με το κουτάλι — έστω κι' όχι με το κουτάλι της σούπας — αλλά με το κουτάλακι του γλυκού.

Την ξέρετε όμως κατά βάθος και κατά πλάτος ; Ξέρετε πως τα μεγαλύτερα βάθη της θάλασσας είναι πολύ βαθύτερα από τα φηλότερα βουνά της γης ;

Αυτό το βάθος όμως βρίσκετε μόνο στον Ειρηνικό. Έγώ, αν πρόκειται να... πνιγίτε σας συνιστώ να διαλέξετε τη δική μου τη Μεσόγειο, όπου το μεγαλύτερο βάθος δεν ξεπερνάει τις τεσσαρσήμεσι χιλιάδες μέτρα.

Αν θέλετε τώρα να μά-

θόνον στην επιφάνεια. Διακόσια μέτρα βαθύτερα, το νερό είναι πιά ζεστό και έχει πηγαίνου και ξεχειμωνιάζουν τα φάρια.

Θά μπορούσα να σας πω ακόμη ένα πλήθος πράγματα για τη θάλασσα που βέβαια δεν τα ξέρετε. Π. χ. ότι η Έρυθρά θάλασσα δεν είναι μόνο η πιά ζεστή αλλά και η πιά κλεισμένη και κάθε δεκά νερό της περιέχει 40 γραμμάρια άλατι. Αντίθετα η Βαλτική είναι σχεδόν δώδεκα ανάλατη, τόσο ώστε στις άκτες της ζούν και βάρδαχοι και φάρια του γλυκού νερού.

Επίσης θά σας ενδιαφέρει να μάθετε πως τα κύματα του Ατλαντικού φθάνουν σε ύψος 7—8 μέτρων, μα το ρεκόρ του άλματος σε ύψος το κατέχουν τα κύματα του Ειρηνικού που φθάνουν τα 15 μέτρα.

Ακόμη θά είχα να σας πω πως το χρώμα της θάλασσας ή μάλλον του νερού γενικά είναι γαλανό μα πως μπορεί ν' αλλάξει από διάφορα ξένα σώματα που περιέχει. Έτσι ή άμμος ανεβαίνοντας από μεγάλο βάθος την κάνει πράσινη, ώρισμένα φύκια την κάνουν κόκκινη, άλλα πάλι μικρόζωα της δίνουν ένα χρώμα κίτρινο. Τέλος το χρώμα του ουρανού επηρεάζει πολύ το χρώμα της θάλασσας που τον καθρεφτίζει και όταν ο ουρανός είναι συννεφιασμένος γίνεται και η θάλασσα σταχτερή.

Μια παράξενη εφημερίδα είναι ίσως η πιά παράξενη σ' όλο τον κόσμο, και βγαίνει — που άλλου ; — στην Αμερική, στην Νέα Υόρκη.

Πρό όλλγου γιόρτασε την είσοδό της στον πέμπτο χρόνο και μ' αυτή την ευκαιρία ασχολήθηκε μ' αυτήν ε τύπος και των δύο ήμισφαιρίων.

Ο τίτλος της είναι — φαντασθήτε — « Έφημερίς των κλεπτών », και δεν γράφει παρά για κλέφτες, λωποδύτες, διαρρήκτες, απατεώνες, για τη δράση τους στην Αμερική και για την τέχνη τους. ή μάλλον τις τέχνες τους. Νομίζετε τώρα πως τη διαβάζουν μόνο οι κλέφτες ;

Καθόλου ! Συνδρομητές της είναι όλοι οι πλούσιου του φοβούνται, για να παρακολουθούν τη δράση τους, να μαθαίνουν τις τέχνες τους και... να φυλάγονται.

Και πως τους άφησες ; κι' άφρες και τον φίλο σου τον Ζάκη ; Η Μαρία για μια στιγμή έμεινε

ΕΙΚΟΝΕΣ ΖΩΩΝ ΕΚ ΤΟΥ ΦΥΣΙΚΟΥ

Στη βουκή Φωτογραφία άνακοναυθείσα από την Λένα Χάρη

Ο ΑΝΑΝΙΑΣ

Η ΓΥΦΤΟΠΟΥΛΑ

— ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΤΗΣ ΚΑΣ JEANNE COLOMB —

— Συνέχεια από το προηγούμενο —

Με άπερίγραπτη συγκίνηση ξαναείδε και γνώρισε ή Μαρία τα παλαιά έπιπλα, κι' ή καρδιά της χτυπούσε δυνατά, όταν κάθισε στο ίδιο σκαμνάκι όπου άλλοτε μάθαινε να διαβάσει.

Ο γιατρός πήγε από πίσω της και καθίζοντας σε μια καρέκλα, είπε :

— Δεν έχει μουσική σήμερα ; σ' μικρή μάγισσα θά είσαι ή μουσική μας. Για πές μας λοιπόν από που έρχεσαι ;

— Έμεινα λίγον καιρό στο Όρφανοτροφείο, καθώς ξέρετε.

— Ναι, κι' ύστερα πήγες σ' ενός κτηματία του κύρ Σπύρου Φαρή. Δε μου λές, σε μεταχειρίζονταν καλά, μικρούλα μου ;

— Όχι και τόσο. Μόλις έμαθαν πως ήμουν Γυφτοπούλα

έγιναν θηρία. Τότε κατέλαβα κι' εγώ την κακία μου και την άνοσηλία μου και μετάνιωσα. Είπα με το νου μου πως ή μητέρα του κύρ - Πέτρου, ή κυρά Μαρία, ή χρυσή εκείνη γυναίκα, ίσως να με συγχωρήσει, αν μάλιστα την παρακαλέσετε σεις και γι' αυτό σας έγραψα ένα γράμμα και το πήγε στο ταχυδρομείο ή κυρά μου, ή κυρά Σπύραινα.

— Δεν ξέρω αν το έφριξε στο ταχυδρομείο, εκείνο που ξέρω, είναι ότι έμεις δεν λάβαμε τέτοιο γράμμα σου. Κι' έπειτα ; έφυγες ;

— Δεν ήθελα να φύγω γιατί περιμένα άπάντησή σας. Μα ένα πρωί μ' έστειλαν στο δάσος να φέρω ξύλα και χωρίς να το καταλάβω προχώρησα πολύ... κι' έξαφνα βλέπω μπροστά μου τον Ζάκη.

— Α, τον παλιό σου φίλο που δεν άφησε εκείνη την κακή τσιγγάνα να σε δέρνη ; Και πήγες βέβαια μαζί του. Ήταν με συντρόφους ;

— Ού, ένα πλήθος. Με πήραν σ' ένα άμαξι που ήταν κάτι γυναίκες που είχαν γνωρίσει τη μητέρα μου. Τραγουδοούσα και χόρευα στα χωριά για να κερδίξω το ψωμί μου. Κάναμε μεγάλη περιουσία.

— Και πως τους άφησες ; κι' άφρες και τον φίλο σου τον Ζάκη ;

— Η Μαρία για μια στιγμή έμεινε

άλλαη. Άλήθεια, είχε άφήσει τον Ζάκη, μ' όλο που τόσο τον άγαπούσε. Θυμήθηκε την άποστροφή που της είχε προκαλέσει και την πήραν τα κλάμματα κι' έπεσε στην άγκαλιά της μητέρας του γιατρού, φωνάζοντας :

— Άχ Ζάκη, Ζάκη ! Εξ αίτιας του ! Πόσο άλλαξε ! Άν ξέρατε !

Και παίρνοντας σιγά-σιγά θάρρος από τον μαλακό τρόπο της γριάς κυρίας ή Μαρία διηγήθηκε όλα όσα ξέρουμε. Πώς δηλαδή, αφού περυσαν οι πρώτες στιγμές της χαράς, οι κακίες των Τσιγγάνων της έκαναν φρικτή εντύπωση και ποιά, και πόση άπελπισία την κυρίευσε, όταν είδε πως και ο Ζάκης ήταν ίδιος με τους όμοφύλους του και τους επαινούσε κιόλας. Διηγήθηκε ζωηρά τη νυκτε-

« Κάθισε σε μια μεγάλη πέτρα στην άκρη του δρόμου » (Σελ. 345, στ. γ')

ρινή της φυγάλα, τους κινδύνους που πέρασε, το ταξίδι της και τις περιπέτειές της, ως τη στιγμή που συνάντησε το γερο-τραγουδιστή.

— Από τότε ήμουν πάντοτε μαζί του και δεν έλειφα ούτε στιγμή από κοντά του. Ποτέ μου δεν θά λησμονήσω την καλωσύνη του. Μ' έμαθε πολλά τραγούδια και τα τραγουδούσαμε μαζί και βγάξαμε το ψωμί μας.

— Πηγαίναμε σε πόλεις και σε χωριά που δεν θυμάμαι πιά τα όνόματά τους, μα όπου κι' αν πηγαίναμε έλοι οι άνθρωποι τόν δέχονταν με μεγάλη χαρά και τίν παρακαλούσαν να τους διηγηθή διάφορες ιστορίες. Μα όποσσήθηκε να με φέρη εδώ και να έγγυηθή πως ήμουν καλό κορίτσι και πως δεν έχει κανένα παράπονο μαζί μου. Μπορείτε να τόν ρωτήσετε άδριο όταν θά έρθη.

— Καλά, καλά δεν έχω καμιά

άμφιβολία, μικρή μου μάγισσα, είπε ο γιατρός. Θα πάω να τόν βρω όχι για να τόν ρωτήσω για όσα μας είπες, αλλά για να τόν βάλω να τραγουδίσετε μαζί, γιατί δεν ξέρετε πόσο μ' άρέσουν τα λυπητερά του τραγούδια.

— Όλα καλά γιέ μου, έκανε ή μητέρα του γιατρού. Άλλά γι' αυτό πρέπει να κάνης λίγη όπομνη. Η Μαρία βιάζεται περισσότερο να ίδη την κυρά Μαρία τόν κυρ-Πέτρο και την Έμορφία, παρά να τραγουδήσει παλαιά ή νέα τραγούδια. Πήγαινε σ' αν θέλγης να μιλήσης με το γέρο, κι' εγώ με τη Μαρία θ' ανεβούμε στο Πανωχώρι.

Κι' άξεκίνησαν.

Της Μαρίας της φαινόταν πως είχε φτερά, αφού περπάτησαν όμως λιγάκι πρόσεξε πως ή γριά κυρία άνεβαινε με δυσκολία τόν ανήφορο και την παρακάλεσε ν' άκουμπήσει στο μπράτσο της.

Η μητέρα του γιατρού δέχθηκε και της είπε χαμογελώντας :

— Καθώς βλέπεις είμαι γριά και δεν μπορώ να περπατήσω όσο γρήγορα θέλω και θά γίνω αιλία νάργηση να πραγματοποιηθή ή επιθυμία σου γιατί κάθε τόσο θά πρέπει να κά-ομαι. Μα δεν θά χάσης τίποτε. Γιατί πρέπει να σού πω όσα έγιναν στο σπίτι του κύρ - Πέτρου στο διάστημα που έλειπες εσύ και δεν μπορώ να περπατώ κιόλας και να μιλώ.

Και με τα λόγια αυτά κάθισε σε μια μεγάλη πέτρα στην άκρη του δρόμου.

— Πρέπει να ξέρης, κόρη μου είπε ή γριά κυρία, πως οι φίλοι σου βρίσκονται σε μεγάλη στενοχώρια, κι' έχουν άπόλυτη ανάγκη από έναν άνθρωπο δραστήριο, που να μη φοβάται τους κόπους και να δουλεύη γι' αυτούς. Άν θέλγης να είσαι σ' αυτός ο άνθρωπος θά τους πληρώσης όσα καλά σ' έκαναν και θά τους κάνης να λησμονήσουν τις παιδικές άνοησίες σου. Είσαι κορίτσι με καρδιά, Μαρία μου, έχεις θάρρος και θέληση ή συνείδησή σου άγαπάει το καλό, αφού πήρες με τόσο γενναότητα την άπόφαση να έγκαταλείψης τους όμοφύλους σου και να φύγης γιατί φοβήθηκες μήπως σε παρασύρουν τα κακά τους παραδείγματα.

(Άκολουθεί) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

βαθμούς. "Ήθελες και καλύτερους; "Εγώ είμαι πολύ ευχαριστημένη.

Τριανταφυλλάκι, δέν θυμωθαι να έλαβα το καλό γραμμα που λές' και βέβαια θέ χάθηκε, αφού ούτε απάντησή μου είδες ούτε ανανέωση του ψευδώνυμου σου. Τώρα σου το ανανέωση και χαίρω που σου ξαναβρέθηκε το «απολωλός πρόβατον». Είδα τί έπραξα περνούς στη θροσερή Αελαγκράτσια και τις ευδρομας που κάνεις από και. 'Ελπίζω να μην άργήσεις πάλι να μου ξαναγράψης.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα Ψευδώνυμα: Ηλόδοχος Νέμος, ά. (τέως Λόης 'Αλόης), Κόκα, κ. (ΘΠ). Φάντασμα, ά. (ΜΕ). Κόρης της Φλάνδρας, ά. (ΦΦ). Φιλήμων, ά. (ΜΚ). Θεοδοσιαστικής, ά. (πρώην Βασιλεύς Λήψ). Τίνο, ά. (πρώην Μεταγχολικός 'Ονειροπόλος). Φειδιππίδης, ά. (ΓΜ). Μικρούλα Ντόρι, κ. (?)

'Η Διάπλασις άσπάζεται τους φίλους της: **Πέτρον Κανιάν** (σος ξανάστειλα το φύλλο που χάθηκε και διόρθωση τη διόρθωσή σου) **Δωδογοραίων** (ζητηθέντα φυλλάδια έστειλα) **Κατάσκοπον 33** (ναι, τα πολιτικά τόποφύβη, άλλ' αυτό δέν είναι πολιτικό και θα το άνημοσεια αν το λάθαινα άγκαίρωσ για το φυλλάδιο της 5 Αύγουστου' ευτυχώς το έλαβα άργά και για τα επόμενα και για το αυτο άκομή και δέν το διάβασα, για να μη λυπηθώ αν το έθρισκα κι 'όρατο') **Ρομηήν** (καλά, δέν περιζεί' έλαβα τη φωτογραφία σου και θα τη δημοσιεύσω μόλις λάθω άλλη μια που μου χρειάζεται για το σύμπλεγμα' πολύ όρατα και τα παιδια έκ το φυσικού κι' η γελοιογραφική σειρά) **'Αστρον Γλάρον** (έλαβα το γράμμα σου άπ' το χωριό κι' είδα τί καλά περνούς έκεί προπάντων με τα έκλεκτά βιβλία που διαβάσεις' είμαι πολύ ευχαριστημένη που μου γράφεις συχνά' λυσόχαρτο έστειλα) **Χαρομένο Γέλιο** (χαίρω πολύ που μπαινεις στην κίνηση' θα είδες πως αυτό το ψευδώνυμο σοδ ενέκρινε' έλπίζω να μου γράψης συχνά') **Ηώ** (και το δικό σου πρώτο γράμμα μ' ευχαρίστησε πολύ' θα είδες την έγκριση του ψευδώνυμου σου' ναι, στην πόλη σας δέν είναι πολλά διαπλάσπούλα, με τα παλιά όμως που είναι περισσότερα, κάτι μπορεί να γίνει' γράψε μου) **Ρομασέν του Δόξλεϋ** (όστε άμαύριες στην Άγινα; Είναι, λένε, το χρώμα της μάδας' ναι, φυλλάδια του 1938 μπορείς ναγοράσης δια-θέλεις' έστειλα' και τα Μ. Μυστικά σου πιστεύω να τα έλαβες και') **Δουμην Καρμελίαν** (είδα τη χαρά σου για το δημοσιευμένο κομμάτι σου, το έκτο κατά σειρά, καθώς και για τον Διαγωνισμό Κρυπτογραφηματος που τόσο εύκολα το έλυσε' τα λάθη έκείνα που τα σημείωσαν κι' άλλοι και, καθώς θα είδες τα διορθώσα) **'Εγώ** (σου το ανέκρινε και χαίρω πολύ που σε «οικονομάισαν» οι Διαγωνισμοί μου οι 5 ερ. του βραβείου σου μόνον στη διάθεσή σου περιμένω) **Μάρθαν Βασιλειάδου** (ή συνδρομή σου των ετών 1939 και 1940 έπληροθύη' ευχαριστώ πολύ) **Αιθέρα** (αύχαριστώ πολύ τους γονείς σου, αλλά είναι πρόωρα άκομή' όταν θα είναι καιρός, θα ειδοποιηθής με όλους τους άλλους που άδήλωσαν συμμετοχή' όταν ένα ψευδώνυμο είναι ανανέωση, πως μπορεί να δημοσιευθής στη στήλη των νέων; άνωμαλία, γιατί πολλοί θα νομίσου πως έκμακα λάθος) **Μυρτίλον** (για 'Οδηγό και Λυσόχαρτο θα μου στείλης ερ. 11, και νά μου ξαναγράψης την παραγγέλια) **Πολιμήν 'Αρκτον**, **Νεραΐδαν της Μάνης** κτλ. κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ του 289ου Διαγωνισμού Λύσεων, ΑΙ λύσεις του φυλλαδίου τούτου δεκται μέχρι της 26 'Οκτωβρίου.

475. Δελτιογραφος

Νότα της Βυζαντινής,
"Αρθρο του οδδετέρου,
Σχήμα γεωμετρικό,

Και μ' αυτά, άνευ έτέρου,
Κάποιο τόπο άποτελείς,
Μακρονό, άλλα γνωστό.

Σκυριανόσπουλο

476. Στοιχειόγραφος

Στρατηγός κλεινός της Ρώμης
Πούζε τακτική δική του,
Τά δυο πρώτα αν αποβαλή
Γίνεται όλη η ζωή του.

Λευκή Καρμελία

477. Μεταγραμματισμός
Πόλη άπ' τη Βαλκανική,
"Ενα γράμμα της άλλάζεις,
Και στη θέση της πουλί
Μέσα στα νερά κοιτάζεις.

Σκυριανόσπουλο

478. Δημιώδες Αίνιγμα

Σ' ένα κόκκινο παλάτι
Κόκκινη κυρά λαλεί,
"Ασπρους οκλάβους έχει γύρω,
Μά είν' όλοι τους βουβόι.

Κατάσκοπος 33

479. Κλίμαξ

Θ	—	Σ						
Θ	—	—	Σ					
Θ	—	—	—	Σ				
Θ	—	—	—	—	Σ			
Θ	—	—	—	—	—	Σ		
Θ	—	—	—	—	—	—	Σ	
Θ	—	—	—	—	—	—	—	Σ

Κάνε πούλα άντιπροσώπευε γράμμα,
Και αναγινώσκονται έκ των άνω κατά
σειράν: ζών, πνεύμα, θεά, αρχαιότητα
θεατρικός, αρχαίος ποιητής, μεγάλη
νίκη, κόλπος, αρχαίος ιστορικός.

Λευκή Καρμελία

480. Κρυπτογραφικός

12314567—Ποιός τος βαλκανικός.
2146731—Χώρα της 'Ελλάδος.
36177371—Πόλις της 'Ελλάδος.
4356231—'Ορυκτόν.
53267—'Αρχ. άθλητής.
61—Τού ύφραματος.
73467—Βυξ. καλόγερος.

Κατάσκοπος 33

481—486. Πτερωτόν Γράμμα μετ' 'Ακροσχηδός.

Αί κάτωθε ζητούμεναι λέξεις, των
όποιων τάρχη άποτελούν νήσον του
Αιγαίου, έχουν άπό έν γράμμα κοινόν
— το πτερωτόν — το όποιο άπαντί
πρώτον εις των πρώτην, δεύτερον εις
την δευτέραν και ούτω καθέτης:
"Υπατος Ρωμαίος—Χρονική μονάς—
Πόλις της 'Ελλάδος—'Όρος της 'Ελλάδος—Βασιλεύς των 'Εβραίων.

Γαλανομάτα

486. 'Ακροσχηδός έξ 'Αντιθέτων

Νά εφρεθούν άντίθετα των κάτωθε
λέξεων, τοιαύτα, όστε τάρχη των νά-
ποτελούν κράτος:

βραδύς, μεσημερία, χονδρός, αγάλ-
μαίσις, άπηνής, σάφρα.

Γαλανομάτα

487. Φωνηεντόλιπον

κρμντ

'Αρτανιάν

488. Γεῖρος

α	α	οι	οι	οι	οι
α	α	οι	οι	οι	οι
α	α	οι	οι	οι	οι
α	α	οι	οι	οι	οι

Οίνος μ' ός ό
σ Ζύθος μής ή
Ρακή σύ, πής!
'Αρτανιάν

ΛΥΣΕΙΣ

των Πνευμ. 'Ασκήσεων του φυλλ. 34
278. Γύθειον (Γή, θεϊόν).—279. 'Υαι-
να (υ, αι, νά).—280. Χαλκός-Χαλκός.—
281. Τό 'Ωμέγα.

282.

Λ	Δ	Β	Μ
Ο	Ο	Ο	Ο
Υ	Ι	Α	Υ
Π	Π	Κ	Α
		Ο	Ο
		Σ	Σ

283. ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ('Αχιός, τράτα,
ρόκα, δια, κάπρος, λάρος, σάρος).—
284. 'Αδύνατον! γιατί οι μενεξέδες εί-
ναι λουλουδι χερμωνιάτικο και τα γιωσ-
μα καλάκαινίνο.—285. ΚΙΝΑ (άΚρον,
μίσος, γΝωρίζω, τΑγός).—286. Καπνός
ήν και διελεύθη.—287. 'Αμύναςθαι πε-
ρι πάτρης (άμην, ές θε πε, ριπά τρις).

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[ΑΘ'—444]

Ραδιοηλεγράφημα προς διαπλάσοκο-
μον: **'Υποστηρίξατε ΠΕΝΤΑΘΛΟΝ**
Σκυριανοπούλου Πάντες! Βραβεία 15.

[ΑΘ'—445]

Νίκη, βιαστική ή [ΑΘ'—428] Το βρα-
βείο είχε φθάσει εν τω μεταξύ. 'Ε-
ται;

[ΑΘ'—446]

Παγώνι, θα άπαλαχθώμεν φέτος από
το περιττόν βάρος σου; 'Ευδιαφερό-
μεθα.
ΓΕΡΟΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ
ΣΚΥΡΙΑΝΟΚΟΥΛΟ

[ΑΘ'—447]

Τίνο Ράσι και δας περιμένστε γράμ-
μα, με συγχωρείτε. Θάπανήσω μόλις
έπιστρέψω.
Νεφερίτι

[ΑΘ'—448]

Διαπλάσοπούλα, Προσέξτε !!!... Οι
«Μ. Κατάσκοποι» έντες βέβαιοι περι
της άποτυχίας των στέ Δημοφήσιμα μου,
καταφεύγων εις μέγα συνισταντικά, να
δημιουργήσουν αίσθημα άντιπαθείας προς
έμε. Τάποτσιμαθα θα με δικαιώσουν.
Κατόπιν αυτών, Μ. Κατάσκοποι, «Τών
φρονιμων άλλων». Με διαπλάσοικη
φιλία,
'Χρονόμης Σείλι

[ΑΘ'—449]

Αλληλογραφία και άλλάζω τετραδιάκια,
Αιδιαιτέρως με διαπλάσοπούλα Αματίας,
'Αμφισας, Πάτρας, Άσση: Κωνσταντίνου
'Αλεξανδρόπουλου, Ιατρού, Μεσολλύγιου.
ΑΣΗΠΡΟΣ ΓΛΑΡΟΣ

[ΑΘ'—450]

Ανταλλάσω Μ. Μυστικά με όλους-εξ
Αγράφαις: Κύριον Μπαρλάν, Βουλγα-
ροκτόνου 40, 'Αθήναι, δια:
Ταταρίνου της Ταταρονής
[ΑΘ'—451]

Η «ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ»
άρχίζει δράση με **ΔΕΚΑΘΛΟΝ Βραβεία**
ένδεκα (το του Θεκαβανίου έξαιρετικόν).
Διο δραγματι δι' έκαστον διαγωνισμόν. Προ-
θεσμία 30 Σεπτεμβρίου. Διαγωνισμοί: φω-
τογραφικός, (ταπιστο), Μ. Μυστικών, διη-
γήματος, (ελεύθερος), ποιήματος (ελεύθε-
ρος), ζωγραφικής (αυτοπροσπονογραφία),
γελοιογραφικής σειράς (ελεύθερος), άνεκδό-
του, λύσεων (36—45), πνευμ. άσκήσεων
(10), το έξικνότερο φέμμα. Α)οίς: Ντόλλο
Βάμβα, Τατοίου 17, Κηφισιάν, δι'
'Αθηναϊκήν Συντροφίαν»
[ΑΘ'—452]

Αλληλογραφία και ανταλλάσω Μ. Μ-
υστικά με όλους-εξ Α)οίς: (ΑΘ—371).
ΑΠΟΛΑΘΝ ΤΟΥ ΜΠΕΑΒΕΝΤΕΡΕ